

Wieści Parafialne

2024

Luty - Marzec

Rok XXIII Nr 2 (232)

Parafia p.w. Najświętszej Marii Panny Nieustającej Pomocy w Przygodzicach

Życzenia Wielkanocne

Aby Zmartwychwstały Chrystus
obudził w nas to, co jeszcze uśpione,
ożywił to, co już martwe.

Niech światło Jego słowa
prowadzi nas przez życie do wieczności.

Radosnych Świąt w gronie rodzinnym życzy

REDAKCJA

Mój Mistrzu

*1. On szedł w spiekocie dnia i w szarym pyle dróg, a idąc uczył kochać i przebaczać.
On z celnikami jadł, On nie znał, kto to wróg, pochylał się nad tymi, którzy płaczą.*

Ref.: Mój Mistrzu, przede mną droga, którą przebyć muszę tak, jak Ty.

Mój Mistrzu, wokoło ludzie, których kochać trzeba tak, jak Ty.

Mój Mistrzu, niełatwo cudzy ciężar wziąć w ramiona tak, jak Ty.

Mój Mistrzu, poniosę wszystko, jeśli będziesz ze mną zawsze Ty.

*2. On przyjął wdowi grosz i Magdaleny łzy, bo wiedział, co to kochać i przebaczać.
I późną nocą On do Nikodema rzekł, że prawdy trzeba pragnąć, trzeba szukać.*

*3. Idziemy w skwarze dnia i w szarym pyle dróg, a On nas uczy kochać i przebaczać.
I z celnikami sięć, zapomnieć, kto to wróg, pochylać się nad tymi, którzy płaczą.*

Wielkopostna droga ku nawróceniu

Od I do V niedzieli Wielkiego Postu mamy ewangeliczne wskazówki, co zrobić z naszym grzechem, uwikłaniem w pokusę szatańską, z poczuciem bezradności, z beznadzieją moralną.

Pustynia, na której Jezus przygotowuje się do swej ewangelicznej misji, przynosi nam nadzieję, że w naszej życiowej pustyni nie jesteśmy sami wobec pokusy diabelskiej. Jest z nami Jezus, wchodzi w dramat naszych pokus i punktuje nasze moralne problemy wzywając nas do właściwego rachunku sumienia, gdzie musi zagościć naczelne wezwanie, że Bóg jest najważniejszy a Jego słowo naszym pokarmem i Jemu należy się nasz hołd i służba. W tym kontekście rozpoznajemy chaos w naszym sercu, a równocześnie mamy jasno ustawioną hierarchię wartości. Konieczność rachunku sumienia, to początek naszej drogi. Grzech, który nazywamy po imieniu, chcemy odrzucić, a nie akceptować.

Wyżej damy się Jezusowi zaprowadzić, tym większy wstyd rodzi się w naszej duszy i poczucie żalu z powodu naszego złego życia. Mamy zostawić naszą grzeszność, radykalnie ją odrzucić, aby w towarzystwie Jezusa móc doświadczyć - „dobrze, że tu jesteśmy”. Doskonały żal za grzechy, to świadomość, że nie chcę żyć nieprzyjaźni z Bogiem.

Jako uczniowie Jezusa idziemy za Nim do Świątyni w Jerozolimie, która pełni rolę centrum religijności i kultu Narodu Wybranego. Jezus nie akceptuje targowiska na dziedzińcach świątynnych i radykalnie reaguje przepędzając kupców.

Przeprowadza swoistą czystkę ku z rozumieniu, że świętość nie może być profanowana. Jest to stosowna

okoliczność, aby siebie ukazać jako najprawdziwszą Świątynię Bożą, a nam uświadomić, że jesteśmy świątynią Ducha świętego przez sakrament Chrztu św., a nie bazarem ludzkich nieprawości. Mocne postanowienie poprawy, to pragnienie, aby w sanktuarium, którym jesteśmy, nie było konformizmu, bylejakości i pomieszania, ale coraz więcej dobrej woli stawania się uczniem Chrystusa.

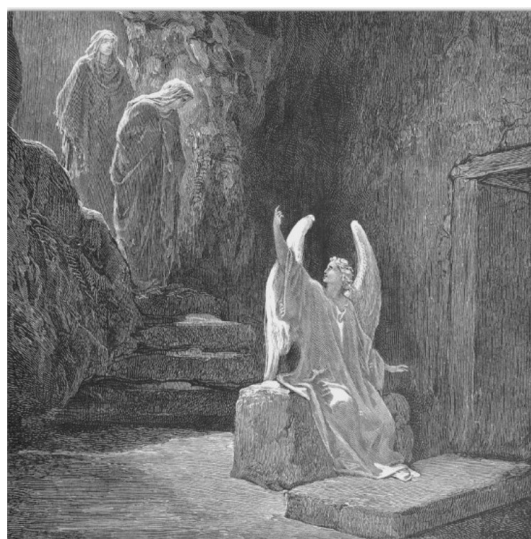
Grzech jest zawsze jakąś ciemnością naszego życia. W tej osłonie nocy przychodzi

Nikodem do Jezusa w nadziei, że otrzyma światło. Pełen wątpliwości, osobistych problemów, dylematów moralnych, chce od Jezusa się dowiedzieć, kim On właściwie jest i po co przyszedł. Odpowiedzą Jezusa jest zdanie określane jako Boży plan zbawienia: „Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”. Przykładem pokornej postawy Nikodema powinniśmy szczerze powierzyć Jezusowi nasze słabości i grzechy, aby otrzymać

światło przebaczenia i miłosierdzia. Szczere wyznanie grzechów w Sakramencie Pokuty, to zrzucenie naszych ciężarów na Jezusa, bo wiemy, że On nas kocha i pragnie nasz grzech złamać, a zarazem wyprowadzić nas z ciemności miernoty do światła prawdy. Trzeba umieć stanąć w prawdzie przed Bogiem.

Wydaje się, że śmierć nie może być chwałą. A jednak tak Jezus nazywa tę swoją wyjątkową godzinę, którą przyjmuje, jako wolę Bożą i spełnienie swojej misji. Bo Krzyż, to ołtarz zadośćuczynienia, ofiary wynagradzającej za nasze grzechy. Jezus, Syn Boży, obejmuje wszystkich ludzi i każdy grzech swoją zbawczą śmiercią i prześlaniem Boga, bo my nie jesteśmy w stanie tego uczynić nawet za nasze grzechy, a cóż za grzechy całego świata. Nasz dar wynagrodzenia, to tylko cząstka, którą możemy włączyć w ofiarę Jezusa na krzyżu. To jest ta pokuta, jaką otrzymujemy od kapłana w czasie spowiedzi św., ale jest to tylko dobry początek, kierunek i motywacja do podjęcia zadośćuczynienia Bogu i bliźniemu przez zwyciężanie dobra nad złem. Na moście zbawienia między nami a Bogiem narobiliśmy wiele szkód, wyrw i dziur, które własną pokutą mamy zasypywać i równać, czerpiąc moc z chwały krzyża zapowiadającej Zmartwychwstanie.

Ks. prob. Marcin Taisner

Szkolne rekolekcje wielkopostne 2024

Tegoroczne Rekolekcje Wielkopostne dla uczniów naszej szkoły odbyły się w dniach 6, 7, 8 marca br., pod hasłem „Zjednoczeni w Duchu...” Pierwszego dnia, w środę – 6 marca – cała społeczność szkolna udała się do kościoła parafialnego w Przygodzicach,

aby uczestniczyć we Mszy Świętej z nauką rekolekcyjną. Mszę Świętą odprawił i naukę wygłosił proboszcz naszej parafii – ks. kan. Marcin Taisner. W czwartek – 7 marca – naszą szkołę odwiedził p. Dariusz Suski, który w ramach rekolekcji przeprowadził spotkania z uczniami w dwóch grupach wiekowych: klasy I – IV i V – VIII. Pan Darek na co dzień pracuje w Szkole Specjalnej w Ostrowie Wielkopolskim jako katecheta. Jest też szafarzem nadzwyczajnym. W czasie spotkań opowiedział uczniom o swojej pracy, rodzinie, o misji i głębokiej wierze. Zdradził swe zainteresowanie teatrem, sportem, ale nie zabrakło radosnego śpiewu i grania na gitarze. Uczniowie bardzo chętnie rozmawiali z panem Darkiem o ich planach na życie, o tym, kim chcieliby zostać w życiu dorosłym. Zrozumieli, że każdy z nas ma swoje powołanie. Mamy powołanie do bycia świętymi, choćby jak patron Internetu, kilkunastoletni bł. Carlo Acutis, którego wizerunek znajdował się na pamiątkowym obrazku, jaki pan Darek rozdał dla każdego ucznia. Pan Darek odwiedził także nasze przedszkole i spotkał się z przedszkolakami, a także obdarował ich obrazkami ze św. Michałem Archaniołem. Ostatniego dnia szkolnych rekolekcji, w piątek – 8 marca, udaliśmy się do kościoła na nabożeństwo Drogi Krzyżowej. W rozważania kolejnych stacji włączyli się uczniowie starszych klas, odczytując przygotowane wcześniej teksty, a ksiądz proboszcz prowadził śpiewy. Szkolne rekolekcje wielkopostne zakończyły się Komunią Świętą i błogosławieństwem udzielonym przez księdza proboszcza dla

wszystkich naszych uczniów.

W niedzielę – 17 marca, na hali sportowej przy Szkole Podstawowej im. Orła Białego w Przygodzicach, odbył się Kiermasz Wielkanocny. Można było skosztować pysznych ciast, zakupić dekoracje związane z Wielkanocą. Jednak w atmosferę Świąt Zmartwychwstania Pańskiego wprowadziło nas „Misterium Męki Pańskiej” przygotowane przez uczniów klas

VI-VIII pod kierunkiem katechetki – p. Donaty Mróz. Uczniowie przestawili sceny związane z dyskusjami arcykapłanów, Ostatnią Wieczerzę, modlitwę Pana Jezusa w Ogrójcu, zdradę Judasza, rozprawę w pałacu Piłata. Następnie mogliśmy uczestniczyć z Jezusem w Drodze Krzyżowej, a po niej – w Jego zmartwychwstaniu. Wszystkie wydarzenia pasyjne przedstawione były tak, jak je widziała Maria Magdalena. Na koniec Julita z klasy Va i uczniowie z klas I-IV zaśpiewali piękne piosenki o Panu Jezusie. Myślę, że każdy mógł w tym przedstawieniu znaleźć coś, co skłoniłoby do refleksji i wprowadziło w tematykę Wielkiego Postu oraz Triduum Paschalnego.

Donata Mróz

Kalwaria Pałacowska – Perła Podkarpacia

Tuż przy granicy z Ukrainą w południowo – wschodniej Polsce, 25 kilometrów od Przemyśla leży mała miejscowość Kalwaria Pałacowska. Jest ona urokliwie położona wśród wspaniałej przyrody i roztaczających się wokoło wzgórz. Ze względu na położenie jest miejscem, które sprzyja nie tylko modlitwie ale i wypoczynkowi. Powstała w latach 60-tych XVII wieku po powrocie z pielgrzymki do Ziemi Świętej Andrzej Maksymilian Fredro. Na liczącym 465 metrów wzgórzu fundator zbudował kościół i klasztor a wzniesienie nazwał Gółą. Sąsiednie wzgórze jest Górą Oliwną, a płynąca w dolinie rzeka Wiar ma przypominać Cedron. Na zboczach stoją kaplice drózek kalwaryjskich. Jest ich 42 i są rozrzucone na przestrzeni kilkunastu kilometrów.

Od czasów Fredry Kalwarię opiekują się franciszkanie. Jest to sanktuarium zarówno Matki Bożej Kalwaryjskiej jak i Męki Pańskiej. Wynika to z tradycji franciszkańskiej, gdzie jest silny kult Męki Pana Jezusa.

Ponad sto lat po Fredrze na Kalwarii Pałacowskiej pojawił się kolejny fundator – cześnik przemyski Szczepan Józef Dwernicki. Ofiarował on znaczne sumy na budowę nowego kościoła oraz kolejnych kaplic. Nowy kościół wybudowano w latach 1770-1775. Został uroczystie konsekrowany w 1776 roku przez biskupa obrządku ormiańskiego Jakuba Waleriana Tumanowicza z Kamieńca Podolskiego. Cudowny obraz Matki Boskiej został sprowadzony do Kalwarii z Kamieńca Podolskiego. Kult Matki Bożej Kalwaryjskiej datuje się już od XVIII stulecia. Przed obrazem modlili się m.in. Stanisław Żółkiewski, Stefan Czarniecki, książę Jarema Wiśniowiecki, królowie Jan Kazimierz, Jan III Sobieski oraz Karol Wojtyła, późniejszy papież.

Najwięcej pielgrzymów odwiedza Kalwarię Pałacowską w święto Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Przybywa wtedy przeszło 50 tysięcy pielgrzymów z Polski i zagranicy. Ze względu na szczególny kult Męki Pańskiej nazywana jest Jerozolimą Wschodu, a z kolei na obecność cudownego obrazu Matki Bożej i umiłowanie Maryi przez wiernych, nosi miano Jasnej Góry Podkarpacia. Jest jednym z najbardziej znanych miejsc pielgrzymkowych w Polsce.

Opracował: Grzegorz Marciniak

„Serca nasze przenikajcie”

Witajcie, skruszone serca, zgromadzeni na tej ścieżce pokuty. Zapragniemy razem uklęknąć przed bogactwem ludzkiego cierpienia, wznosząc modlitwę gorzkich żali. Serca nasze przenikajcie, bo w Wielkopostnych dniach skupienia chcieliśmy otworzyć się na ból, który tkwi w naszych duszach. Oto stawaliśmy przed Bogiem z otwartymi sercami, gotowi oddać Mu wszystkie nasze troski, smutki i rozterki. W tej modlitwie niejako odnajdywaliśmy wspólne ogniwo łączące nasze doświadczenia, gdyż każdy z nas zapragnął uzdrowienia, pocieszenia i bliższego przygotowania do Świąt Zmartwychwstania.

Kazania pasyjne w tym roku wygłosił ksiądz Mariusz Przybylski – wikariusz Zębcowskiego Wieczernika Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Ostrowie Wielkopolskim. Niech one staną się mostem prowadzącym nas ku światłu nadziei i pojednania z samym sobą. To wspólne nabożeństwo wpisane tradycją naszej parafii w którym składamy przed Panem nasze serca, niech będą prośbą o łaskę i oświecenie na drodze do świętości naszego życia.

W naukach pasyjnych księdza, modlitwie głębokiego żalu i refleksji, która prowadziła nas przez mękę i śmierć Jezusa Chrystusa, w czasie skupienia i introspekcji, zgłębiliśmy tajemnicę Jego ofiary, przyjmując pokorę serca i skruszenie ducha. Oby te chwile stały się dla nas okazją do nawrócenia i odnowienia więzi z Bogiem, odkrywając znaczenie Jego miłości, która poniosła najwyższy koszt.

Pierwsza niedziela W. Postu w naukach gorzkich żali, ukazała nam, że prawdziwe dobro powinno wynikać z autentycznej chęci serca, a nie zewnętrznego przymusu. Musimy odkrywać, że czyny podejmowane z wewnętrznej motywacji są bardziej wartościowe i trwalsze niż te wymuszone przez społeczne normy czy oczekiwania. Zachęca do poszukiwania głębszego zrozumienia potrzeb innych oraz gotowości do niesienia pomocy z czystego serca. Poprzez tę wewnętrzną motywację my ludzie wiary mamy uszlachetniać serca. Ksiądz Mariusz podkreślił, że duchowe działanie powinno być wynikiem autentycznej chęci i empatii. Wskazał, abyśmy podejmowali dobre czyny i byli gotowi do pomocy, co przynosi głębsze i bardziej trwałe efekty.

W kazaniu drugiej Wielkopostnej Niedzieli, podjęliśmy refleksję nad znaczeniem spojrzenia na umęczonego Jezusa. Jego cierpienie nie jest tylko historycznym wydarzeniem, ale także życiowym wzorcem dla nas wszystkich. Jego męka była ofiarą miłości, darem dla naszego zbawienia. Poprzez zapatrzenie się w Jego cierpienie możemy lepiej zrozumieć głębię Jego miłości do nas. Zastanawialiśmy się nad naszym własnym życiem. Czy potrafimy dostrzec momenty, w których oddalamy się od Boga? Czy umiemy rozpoznać nasze grzechy i konsekwencje, jakie niosą? Patrząc na umęczonego Jezusa, możemy odnaleźć inspirację do nawrócenia i pokuty.

W Trzecią Niedzielę W. Postu, kaznodzieja podzielił się z nami refleksją na temat stanięcia w prawdzie własnego życia duchowego. Postać Piłata szukającego prawdy. Ksiądz Mariusz podkreślił, że to ważny moment, w którym stajemy na progu zmiany, gotowi do wejścia na nową drogę. To czas wahań, prób i refleksji nad naszymi wyborami. W tym kontekście warto spojrzeć na Syna Człowieczego, który jest drogą prawdą i życiem, ponieważ Jego pokora, wierność i oddanie są dla nas wzorem.

Czwarta niedziela W. Postu skupiła się na temacie wyboru obecności Boga i jego znaczeniu. Każdego dnia stajemy przed różnymi decyzjami, które kształtują naszą drogę

życiową i naszą relację z Bogiem. Pierwszym punktem jest świadomość, że Bóg jest z nami we wszystkich naszych wyborach. Jego obecność powinna być dla nas przewodnikiem i wsparciem w podejmowaniu decyzji. Zadaniem każdego z nas jest uczyć się rozpoznawać Jego głos i pójście za nim. Kolejnym aspektem jest refleksja nad konsekwencjami naszych wyborów. Często podejmowane przez nas decyzje mają dalekosiężne skutki, zarówno dla nas samych, jak i dla innych ludzi wokół nas. Dlatego ważne jest, abyśmy podejmowali decyzje zgodne z wolą Bożą i Jego przykazaniami.

W Piątą Niedzielą W. Postu Ksiądz Mariusz w kazaniu pasyjnym poprowadził nas Drogą Krzyżową, Via Crucis, która jest odwieczną praktyką chrześcijańską. Symbolicznie prowadzi przez ostatnie chwile życia Jezusa Chrystusa przed do ukrzyżowania. Stacje, które odzwierciedlają różne wydarzenia i momenty z tej tragicznej drogi. Każda z nich jest okazją do modlitwy, refleksji i pokuty. To czas na refleksję nad własnym życiem, grzechami i oddaniem siebie Bogu.

W Niedzielę Palmową w kazaniu pasyjnym zobaczyliśmy Splendor Krzyża. Kaznodzieja przypomniał, że krzyż nie jest tylko symbolem cierpienia, ale także zwycięstwa i miłości Bożej. Poprzez przyjęcie krzyża, uczestniczymy w męce Chrystusa i odkrywają zbawienie. W nauce pasyjnej zachęcał nas do podążania za Chrystusem nawet w obliczu trudności i cierpień, ponieważ właśnie wtedy objawia się jego moc i łaska.

Niech Boża łaska przenika nasze serca i westchnienia do pojednania się z Bogiem, prosząc Go o przebaczenie za nasze grzechy i ochronę przed piekłem. Jednocześnie w tym pięknym, pasyjnym nabożeństwie oddajemy wszystkie dusze, szczególnie te, które najbardziej potrzebują Bożego miłosierdzia, w ręce Jezusa.

Ks. Mariusz Przybylski

Święta Paschalne

Wielki Czwartek – Msza św. Wieczerzy Pańskiej z komunią pod obiema postaciami i z poświęceniem alb komunijnych (g.18.00), adoracja do g.20.00 - Mężczyźni Żywego Różańca.

Wielki Piątek – Post ścisły. Zbiórka ministrantów g.8.00. Droga Krzyżowa w parku PTR g.9.00. Adoracja uczniów szkoły podstawowej - g.10.00 od I do III kl., g.11.00 - od IV do VI kl., g.12.00 - VII i VIII kl.. Liturgia Męki Pańskiej z adoracją Krzyża o g.18.00 (dzieci I- komunijne z rodzicami - adoracja krzyża), Gorzkie Żale.

Wielka Sobota – post zalecany, adoracja przy Grobie Pańskim od g.7.00 - Żywy Różaniec Kobiet co godzinę kolejna Róża (7.00 IV, 8.00 V, 9.00 VI, 10.00 VII, 11.00 VIII, 12.00 IX, 13.00 X, 14.00 XI, 15.00 XII i XIII, 16.00 XIV i XV, 17.00 XVI, 18.00 I, 19.00 II, 20.00 III).

Święcenie potraw przed kościołem g.13.00, 14.00, 15.00, ul. Wspólna g.11.00, Strugi 11.15 PKP 11.45. Stały dyżur przy Grobie Pańskim pełnią Strażacy.

REZUREKCJA o g. 21.00 - Wigilia Paschalna z odnowieniem przyrzeczeń chrzcielnych (dzieci I-komunijne) **wszyscy zabieramy świece, Msza św. i procesja z błogosławieństwem eucharystycznym.** W procesji uczestniczą wszystkie sztandary i feretrony.

Nowenna do Miłosierdzia. Bożego. - W. Piątek i W. Sobotę o g.15.00, w pozostałe dni łącznie ze Mszą św. o g.18.00. W

II święto przed Mszami świętymi zbiórka ofiar na Katolicki Uniwersytet Lubelski i Seminarium Duchowne.

„Niech będzie pochwalony św. Józef przeczysty Jej Oblubieniec” Uroczystość św. Józefa - 19 marca 2024

Wypada nam się w tę uroczystość zatrzymać z refleksją nad osobą św. Józefa Oblubieńca NMP, bo choć fragmentarycznie jest wspominany w Ewangelii i nie zapisano

ani jednego słowa, który by wypowiedział a można byłoby je zacytować, to jednak niezaprzeczalnie jest jedną z najważniejszych osób w historii Jezusa. W Opatrzności Bożej znalazł swoje miejsce jako Opiekun Jezusa, a wyznaczona mu misja realizowana było po cichu, w posłuszeństwie woli Bożej i w duchu sprawiedliwości. Bóg chciał jego obecności w historii zbawienia, jego narodzenia, jego służby ojcowskiej wobec Jezusa, jego śmierci, której okoliczności nie znamy, ale która z pewnością nastąpiła wtedy, gdy zdążył wprowadzić Jezusa w dorosłe życie, nauczył Go zawodu i przez życie rodzinne ukształtował Jego ludzką duchowość. Nazywany jest patronem dobrej śmierci, bo umiera w przekonaniu spełnienia

wyznaczonego obowiązku i w obecności Jezusa i Maryi. Jezus od samego początku jego powołania stał się dla niego ośrodkiem, wokół którego koncentrowała się jego myśl i działanie. A my uczymy się od niego, że nie jesteśmy przypadkiem, mamy rolę i misję wyznaczoną przez Boga, a śmierć wczesna czy późna jest wyznacznikiem, że ta misja się zakończyła, a jesteśmy teraz potrzebni po tamtej stronie.

Ks. Proboszcz

Redagują członkowie Rady Parafialnej
Oprawa graficzna i przygotowanie do druku Wacław Kieremkamp
